

Notulen van de vergadering
gehouden op vrijdag 15 december 1967 in de Trêveszaal,
aangevangen 's morgens om 11 uur en 's middags voortgezet

Aanwezig: de minister-president De Jong en de ministers
Bakker, Beernink, De Block (bij de punten 1 t/m 8,
15 t/m 19, 21 en 26 t/m 29), Klompé, Lardinois
(1 t/m 2j, 3, 4, 9 t/m 15, 19, 20, 22 t/m 26), Luns
(4b en c, 4f t/m 4k, 9 t/m 14, 19, 20, 22 t/m 26),
Polak (1 t/m 4a, 4c t/m 8, 15 t/m 19, 21, 22,
26 t/m 29), Roolvink (1 t/m 4a, 4c t/m 4g,
5 t/m 8, 15 t/m 18, 21 t/m 23, 26 t/m 29),
Schut, Den Toom (2k, 4b en c, 4h t/m 8, 13 t/m 29),
Udink, Veringa (1 t/m 2j, 3, 4, 9 t/m 15, 19, 20,
22 t/m 26) en Witteveen (2k, 4b, 4c, 4h t/m 8,
15 t/m 19, 21, 22, 26 t/m 29)

Voorts zijn aanwezig de staatssecretarissen
Van Es (1 t/m 4a, 4c t/m 4h, en 17),
Grapperhaus (1 t/m 4a, 4c t/m 4h, 8 t/m 15, 20,
22, 24 t/m 26), Keyzer (2d, 4e, 4h), De Koster
(1 t/m 4a, 4c t/m 4h) en Van Veen (2k, 16, 19 en 24)

Secretaris: drs. J. Middelburg
Notularis: mr. J. P. M. H. Merckelbach

1. Notulen van de vergadering van 8 december 1968

Ongewijzigd vastgesteld.

2. Mededelingen...

ministerraad
15 december 1967

bespreken, heeft de Duitse voorzitter, Neef, de vergadering gesloten, omdat hij wilde voorkomen dat de Fransen geïsoleerd zouden raken.

Met betrekking tot Israël hebben Duitsland en Nederland aangedrongen op een spoedige associatie of een preferentiële handelsregeling. Italië had hiertegen geen bezwaar, doch gaf de voorkeur aan een uitbreiding van de EEG naar het noorden. Aan de permanente vertegenwoordigers werd opdracht gegeven de mogelijkheden van een preferentiële regeling te bestuderen en hierover in januari te rapporteren. Het ontwerp-mandaat voor een handelsakkoord met Zuid-Slavië werd goedgekeurd. Bij de behandeling van de associatieverzoeken van Kenia, Oeganda en Tanzania handhaafden de Fransen hun eisen met betrekking tot de tegenprestaties die deze landen moeten leveren. Besloten werd deze kwestie nog eenmaal op de agenda van de Europese ministerraad te plaatsen; indien dan weer geen resultaat wordt bereikt, zal het aflopen van de Yaounde-conventie moeten worden afgewacht. Spreker heeft aan het slot van de vergadering gesteld dat Nederland moeilijk verder kan meewerken aan associatie van andere landen rond de Middellandse Zee, indien met Israël geen bevredigende regeling wordt getroffen.

4 e. Vergadering Europese Raad over vervoersproblemen

Staatssecretaris Keyzer deelt mede dat Frankrijk België, Italië en in mindere mate Luxemburg, de Nederlandse visie op een gemeenschappelijk vervoersbeleid hebben onderschreven. Dit gunstige resultaat is vooral te danken aan de steun van de Franse minister van vervoer, die zich sterk keerde tegen het unilaterale optreden van Duitsland, zonder dat hierbij het plan-Leber werd genoemd. Aan de ontwerp-resoluties werd steeds door Frankrijk en Nederland een bepaling toegevoegd die unilateraal optreden moet tegengaan. Spreker acht het een groot winstpunt dat de Duitse minister Leber akkoord is gegaan met een communautair contingent. Ook heeft minister Leber een bilateraal Nederlands contingent van 1950 vrachtwagens aanvaard. Spreker deelt voorts mede dat besloten werd binnen zes maanden een communautair programma verder uit te werken; er is echter geen datum voor de volgende vergadering vastgesteld.

Minister Lardinois vraagt of bij de vaststelling van de communautaire en bilaterale contingenten alleen rekening is gehouden met de bestaande situatie of ook met de toeneming van het vrachtvervoer in de komende jaren. Spreker vraagt voorts of de restitutieregeling voor dieselvervoer wordt ingetrokken. Staatssecretaris Keyzer antwoordt dat deze contingenten voor drie jaar gelden en niet op de

groei zijn berekend...

groei zijn berekend. Het door Duitsland toegestane bilaterale contingent van 1950 vrachtwagens heeft betrekking op het aantal Nederlandse vrachtwagens dat zich per dag in Duitsland mag bevinden. De intrekking van de restitutieregeling voor dieselveervoer, waarop van Duitse zijde werd aangedrongen, heeft spreker afhankelijk gesteld van het niet nemen van discriminatoire maatregelen door de Bondsrepubliek. Spreker heeft een concessie gedaan met betrekking tot de vrije invoer van benzine, door een beperking tot 50 liter te aanvaarden. Hij heeft hierbij het voorbehoud gemaakt dat Nederland de controle op deze maatregel niet zal uitoefenen, indien deze te kostbaar blijkt te zijn. In antwoord op een vraag van minister Bakker zegt spreker dat ten aanzien van de meeste punten van het communautair vervoerbeleid overeenstemming bestaat, doch dat hierover pas na 30 juni 1968 een beslissing wordt genomen. De Europese Commissie heeft zich positief opgesteld tegenover de Nederlandse verlangens.

4 f. Levering van mijnenvegers aan Israël

Staatssecretaris Van Es deelt mede dat de Israëlische regering de levering gevraagd heeft van 3 tot 6 kleine mijnenvegers. De Israëlische regering vreest de groeiende sterkte van de Russische vloot in de Middellandse Zee. Spreker ziet tegen deze levering geen bezwaar, temeer daar mijnenvegers niet als een offensief wapen kunnen worden beschouwd. Minister Luns neigt in dezelfde richting. Hij deelt mede dat de Lybische regering met de NEVESBU onderhandelt over de bouw van een fregat. Wellicht kan dit punt, zo er al over beide leveringen iets behoeft te worden gepubliceerd, worden gekoppeld aan de levering van de mijnenvegers aan Israël. Staatssecretaris Van Es merkt op dat de NEVESBU al vele jaren met verschillende landen onderhandelt. Tot nu toe werd alleen met de Nigeriaanse regering enig resultaat geboekt. Spreker zou daarom een dergelijke koppeling niet verstandig achten. De minister-president is het hiermee eens. In de diplomatieke contacten kan Buitenlandse Zaken echter wel van de onderhandelingen van de NEVESBU met Lybië gebruik maken.

Minister Klompé wil te gelegener tijd een principiële discussie houden over de toelaatbaarheid van wapenleveranties in het algemeen. Minister Luns merkt op dat de wapenuitvoer in het algemeen vrij is en niet in de ministerraad pleegt te worden besproken. Alleen leveranties aan Israël en de Arabische landen komen, conform een destijds genomen besluit, in de raad ter sprake. De minister-president concludeert na enige verdere discussie.